

Zamyslenia na týždeň po 17. nedeli po Svätej Trojici

Streda 26. septembra 2018

Piesne: ES č. 310, 308

Text: Mk 5, 21 – 24. 35 – 43

„21Keď sa Ježiš znova preplavil loďou na druhú stranu, zhromaždil sa k Nemu veľký zástup, keď bol ešte pri mori. 22Tu prišiel jeden z predstavených synagógy, menom Jairo, a keď Ho uzrel, padol Mu k nohám 23a veľmi Ho prosil: Dcéra mi umiera, príď teda, polož na ňu ruku, aby ozdravela a žila. 24A šiel s ním; nasledoval Ho veľký zástup a tlačili Ho.

35Ešte hovoril, keď prišli ľudia od predstaveného synagógy so zvesťou: Už ti dcéra umrela, načo ešte obťažuješ Majstra? 36Ale Ježiš, keď počul, o čom je reč, povedal predstavenému synagógy: Neboj sa, len ver! 37A nikomu nedovolil, aby Ho nasledoval, len Petrovi, Jakubovi a Jánovi, bratovi Jakubovmu. 38A prišli do domu predstaveného synagógy. Keď videl zhluknutie mnohých plačúcich a bedákajúcich, 39vošiel dnu a povedal im: Prečo robíte hluk a plačete? Neumrelo dieťa, ale spí. 40A oni Ho vysmiali. Nato vyhnal všetkých, vzal so sebou otca a matku dieťaťa i tých, čo boli s Ním, a vošiel tam, kde bolo dieťa. 41Chytil dieťaťu ruku a povedal mu: Talitha kumi! - to znamená v preklade: Dievča, hovorím ti, vstaň! 42A dievča hneď vstalo a chodilo; bolo totiž dvanásťročné. A z veľkého úžasu boli ako bez seba. 43On im však prikazoval, aby sa o tom nikto nedozvedel. Potom kázal dať jej jesť.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Predstavte si, že váš život sa nachádza v smrteľnom nebezpečenstve. Topíte sa v mori, uviazli ste v havarovanom aute, alebo ste sa vymkli v spodnej bielizni vonku – v treskúcej zime. Prirodená reakcia v takej chvíli je volanie o pomoc. Nikto vtedy nerozmýšľa o tom, že kričanie je trápne, čo si pomyslia ľudia okolo, načo ich zaťažovať. Veď predsa ide o veľa. O veľa išlo aj váženému mužovi – predstavenému synagógy Jairovi. Jeho dcéra bola smrteľne chorá. Preto prichádza za Ježišom, pred veľkým davom ľudí padá pred Ním na tvár a prosí o pomoc. V tej chvíli nerieši to, kto ho vidí, čo si tí ľudia pomyslia o náboženskom predstaviteľovi, ktorý prosí Ježiša – mnohými označovaného za heretika – o pomoc. Aj nám ide o veľa. Ide o náš život a život našich blízkych. Dokedy ešte budeme čakať na modlitbu? Dokedy si budeme namýšľať, že sami to nejako zvládneme? Dokedy nám bude ešte trápne prosiť Ježiša o pomoc pre náš život? Aj my umierame. Nie iba telesne, ale aj duchovne, keď odmietame milosť, ktorú nám Boh ponúka vo svojom Synovi. Zdá sa, že nádej pre Jaira zhasla vo chvíli, keď prichádzajú ľudia z jeho domu so slovami – dcéra ti zomrela – načo ešte

obťažuješ Majstra? Kým bola nádej – dobre, ale teraz Ho už zbytočne nezaťažuj. Je to už trochu trápne – On má dosť svojich vecí. Lenže Ježiš ho povzbudzuje slovami: neboj sa, len ver. A Jairova viera bola aj v takejto bezvýhodiskovej situácii naplnená. Jeho dcérka bola Ježišom vzkriesená. Nás niekedy obťažujú prosby ľudí. Chceme si robiť svoje veci, to, čo nás baví. A pritom nezostáva priestor pre iných. Bohu v Ježišovi však záleží na tom, aby sme život mali a hojne mali. Neboj sa dôverovať do konca, nestrácaj nádej, ak ľudská logika hovorí – toto je už stratené. Nezabúdaj sa modliť, aj keď sa ti to zdá už zbytočné a zbytočne zaťažujúce Boha. Nie je to pravda. Neboj sa, len ver. Amen.

Modlitba:

Pane Bože, ďakujeme Ti, že počuješ naše modlitby, naše volania o pomoc. Nie sú pre Teba príťažou, ale Ty nám chceš dať život v plnosti. Ty nás zachraňuješ z nebezpečenstva telesného ale aj duchovného života. Odpusť nám, že chceme mať život pevne vo svojich rukách a prestávame Ti dôverovať a spoliehať sa na Teba. Posilňuj našu vieru ale aj túžbu po tom, aby si Ty viedol naše kroky. Amen.

Mgr. Miroslav Eštok, zborový farár v CZ ECAV Záriečie a konsenior Turčianskeho seniorátu